

liber

Etiam hoc referebat nob̄ Cro-
 mus qz in nocte illa dum verbo
 dei plixius nos doceret sc̄us p̄
 Anthomius a hoc intulit dicens:
 qz annū integrum orauī vt fue-
 lare mihi dignaretur p̄ gr̄ā suā
 dñs locū iustoz et pctōz. Et vi-
 di ex celsū quēdam gygantē vñ
 ad nubes p̄tingentē manus extē-
 tas habentē et subter euz stag^m
 velut mare et ignis flammabat
 feruebatqz velut caldaria et vide-
 bā animas velut i sp̄tie aiñū vo-
 lantes et quante aiñū lupuola-
 bant manus eius et caput salua-
 bantur et vñ ad celum puenie-
 bant: quāte at ad manus euz p̄-
 uenissent non valentes supius
 volare p̄cutiebat eas manibz su-
 is et allidebat. cadebantqz i stag-
 nū feruens. Audiui quoqz voce
 dicēte mihi has eē animas pctō-
 z. Naz illas que gygantē illū su-
 puolant ipsas eē animas iusto-
 z quas pondus pcti non grauat:
 et iō possunt ad altiora conscen-
 dere que in paradiso dei saluant.
 Alie at sūt pctōz q̄ iō i infernū
 dimeruntur qz non egerunt pe-
 nitentiam dum in corpe erāt vt
 indulgentiā pctōz vel criminūz
 suorū a Christi domini pietate
 mererentur accipere. nunc at
 traduntur ad infernorum tene-
 bras vbi est fletus et stridor de-
 titium pre nimietate penarū et
 narum

Ca. xxiiij

Stephanus qd̄ a lybie? ge-
 nere ex latē Nāmaticis et
 Marmareote sedebat vñ ad h̄.

annos. Hic sūme continentie fuit.
 Nam et discretions gr̄ā et sol-
 lationis accepit a dño: itavt oēs
 tribulantes pro qlibet cā tristi-
 tie affecti vissent leti discederēt:
 per verbum consolationis eius.
 Notus at erat a b̄to Anthomio.
 Peruenit etiam vero ad tpa no-
 stra. Quē ego quidem non vidi
 p̄pter longinquitatē locoz. Qui
 at cū sc̄o Ammonio et Eulogio
 erāt videntes eum retulerunt no-
 b̄: qz inuenim? eū inquit infir-
 mitatem huiusmodi habentē i
 ipsis locis in testiculari in sumita-
 te nature vulnus habentē qd̄ di-
 citur cancer seu arcinus. Hic ḡ
 cum inderetur in vulnere illo a
 medico tū mambz suis opaba-
 tur: et plectebat palmas et loq̄-
 batur. Reliquo at corpe ita erat
 imobilis quasi si alius incidētur.
 Abscisi ergo membris q̄i si p̄l?
 abscederet ita non sentiebat.
 Validissimam ei habebat p̄ gr̄ā
 dei sufferentiam. Ad obis at d̄tri-
 stas: et flentibus dixit. filioli
 in nullo ledamini de causa ista.
 Nihil enim qd̄ permittit de? fie-
 ri malum est: sed voluntate beni-
 gnā: fortasse em̄ et obnoxia erāt
 imbra ista tormētis: satis melius ē
 hic psoluere penas. q̄ p? exituz
 vite huius in eterno igne crucia-
 ri. Ita ergo nos consolatus est: et
 confirmans in fide ac patientia
 edificauit nos. Hec aut narraui-
 m? vt nō p̄urberemur quādo san-
 ctos aliqs viderimus ḡuissimis
 corporis infirmitatibz laborare

Ca. xxv